

היה בגדר שטות, ביגלל היעדר יעד ברור. היעדים התחלפו תדיר, ולא פעם התקבל הרושם כי ההתערבות עצמה מכתובה את היעדים, ולא להיפך. הוסעלה כאן שיטתו של אותו קלעי, אשר ירה תחילה בלוח המטרה, ורק לאחר-מכן צייר את העיגור לים סביב מקום-הפגיעה.

ההתערבות הגדולה הראשונה של יצי חק רבין, בקיץ 1976, נועדה לשרת את המטרה השלישית והשישית. ישראל הסי כימה לפלישת הצבא הסורי עד ל"קו ה-אדום" (נהר הליטאני), מפני שזו באה אחרי הידברות אמריקאית-סורית, ונועדה למשוך את סוריה למחנה המערבי. יש ראל הטילה מצור ימי על החוף הדרומי של לבנון, כדי להחניק את כוחות אש"ף ולעזור לסורים, שלחמו אז בפלסטינים ושחמכו בימין הנוצרי.

הקו המנחה היה: מזה שרע לי פלסטינים, טוב לישראל; ומזה שי טוב לאמריקאים, טוב לישראל.

בעיקבות השתלשלות המאורעות עברה נקודת-הכובד הישראלית דרומה, ויעדה העיקרי היה ליצור מובלעת נוצרית-ימנית לאורך הגבול הישראלי, כמדינות-חסות ואזור-חיץ בין ישראל והפלסטינים.

במארס 1978 פלש צה"ל ללבנון כדי למגר את הפלסטינים. התוצאה היתה כניסת כוחות האו"ם שהעניקו לאש"ף הכרה רשמית, והמגינים כיום על "מדינתה" המוסלמית-פלסטינית בדרום-לבנון מפני צה"ל.

אחר-כך בא החימוש של הנוצריים בצפון, שחפץ אותם לכוון המסוגל להתגרות בצבא הסורי, כדי להתישם, או כדי להביא לחלוקה, או כדי לסייע ליש"ר ראל במקרה של מילחמה סורית-ישראלית. ובכן, כמה מעוניינת ישראל? זאת שואל העולם כולו. אנשיו הי ימין הנוצרי שואלים זאת בדאגה גוברת, מתוך הרגשה שישראל רימתה אותם. הגיע הזמן להציג את השאלה הזאת גם מהבחינה הישראלית.

מה, לכל הרוחות, אנחנו רוצים להי שיג שם?

„ארץ-לבנון השלמה“

ה יעד האפשרי הראשון — קיום לבנון מאוחדת, תחת שליטון נוצרי-ימני — פשוט אינו ברי-השגה. הנוצרים מוותרים כיום מיעוט בלבנון. הימין המאורי גן מהווה מיעוט אף בקרב הנוצרים.

גם אילו היו כל הנוצרים מאוחדים ברצונם להיות לעם-אדונים השולט על רוב מוסלמי מדוכא (מעין מהדורה לבנונית של חלום „ארץ-ישראל השלמה“) — גם אז לא היתה העדה חזקה די צורכה להגי שים זאת, אף בעזרה ישראלית. הסורים לא היו מרשים זאת, ואין בכוחם של הנוצרים למגר את הסורים בלא התערבות ישראלית ישירה.

אילו היה צה"ל כובש את לבנון כולה, תוך כדי מילחמה בסוריה,

קעקע של עראפאח על זרוע פלסטינית, צלב מעל לרובה נוצרי

אינה רצויה לישראל, וכי הנזק הכרוך בה גדול בהרבה מכל תור עקלת העשוויה לצמחה ממנה מבי חינה ישראלית.

עזרה לאש"ף

ה יעד של גירוש הפלסטינים מלבנון אינו בריביוע. פשוטו כמשמעו: אין להם לאן ללכת. אין מדינה ערבית המור כנה או המסוגלת לקלטם. גם אילו היו חסרי-מגן, אי-אפשר היה להזיזם. על אחת כמה וכמה כשמדובר בקיבוץ של למעלה מחצי מיליון נפש (ההערכות נעות בין 400 ו-600 אלף). שהוא מאורגן היטב ושיש לו צבא שעמד לכבוש את לבנון כולה, ערב הפלישה הסורית של 1976.

יש רק מקום אחד שבו יכולים המונים אלה להיקלט, ושהם רוצים להיקלט בו: הארץ הקרוייה בפייהם „פלסטיין“, בין הירדן והים. קשה להניח כי ממשלת בגין רור צה דווקא בכך.

להיפך: דווקא ממשלת בגין צריכה היתה להיות מאורגנת שי יישארו, וישתקעו ויכו שורשים כי לבנון לצמיתות. הדבר מוכנה מחדש עד כמה מתנהגת מדינות ישראל בני מחשבה וכדי הגדרת מטרה.

אם המטרה היא להחליש את הפלסטינים בלבנון, איך משרתת אותה מדי-

הישראלית, ומדינה מוסלמית-פלסטינית בדרום, עם מובלעת בצפון ליד טריפולי) תיצור מצב בעייתי מאד מבחינה ישראלית. אומנם תיווצר מדינה נוצרית-ימנית, שי חיה תלויה בישראל לחלוטין ושתשמש כמשרתת שלה. מדינה כזאת יכולה לסכן את האגף של הסורים ואת העורף של אש"ף בלבנון. יכולים להיות לה שימושים רבים. אך מדינה כזו תהיה לא רק מבי שיר, אלא גם נטל. ישראל תצטרך להעניק לה סיוע מאסיווי ומתמיד, מדיני, כלכלי וצבאי. היא לא תתן לישראל מנוח. היא עלולה לגרור את ישראל בכל עת להרפתקות שאינה רוצה בהן. היא תאלץ את ישראל להסיט חלק מכוחה המוגני כל למטרות לא-יה.

לא ברור אם במאזן הסופי, היתרון של מצב כזה שקול כנגד חסרונותיו.

אך יש לעניין גם צד שני: חלוקת לבנון תנציח את המצב הקיים בדרום-לבנון כבר עתה. שם קיימת למעשה מדינה מוסלמית, שהכוח המדיני ו-הצבאי היחיד בה הוא אש"ף. המינהל אש"פי, הצבא אש"פי, כמחצית האוכי לוסיה פלסטינית.

האם יעדה של ממשלת-בגין הוא להביא לירי חוזק מדינה פלסטינית-גולה בדרום לבנון, במרי חק שי כמה קידומטרים מן הגבול הישראלי, שמטרתה העיקרית להי אבק למען כינון מדינה פלסטינית כנדה בריביוע?

אם כן, — הנחי סביר, אם לא, הקו הצבא הפלסטיני בלבנון חזק דיו לעמוד לבדו מול הסתערות הצבא הימני-נוצרי, גם אחרי חימושו של זה בידי ישראל. אילו היה המאזן משתנה, היו הסורים מתערבים בהכרח לצד הפלסטיני. נים, כדי למנוע את השתלטות הימין הנוצרי, אם תהיה פעולה ישראלית-נוצרית משותפת לחיסול המדינה המוסלמית-פלסטינית, יביא הדבר — בביטחון מוחלט — למילחמה כוללת בין ישראל והחזית הערבית המיזרחית.

שיקול זה ממלא בוודאי תפקיד מסוים בהתקרבות המדיהמה הנוכחית בין סוריה ועיראק.

(אומנם, דויד בן-גוריון חלם על חלוקת לבנון, כפי שמסתבר עתה מיומנו של משה שרת. אבל בן-גוריון חלם גם על חלוקת אלג'יריה, והציע זאת לשארל דה-גול. אחרי שהגשים את חלוקת ארץ-ישראל, ראה בן-גוריון בחלוקה את הפתרון לכל בעייה בעולם, ואילו ניתנה לו האפשרות לכך היה מציע גם לחלק את בלגיה וקנא-דה, בריטניה וארצות-הברית.)

אין לי ספק ששיקול קרינות יביא למסקנה כי חלוקת לבנון

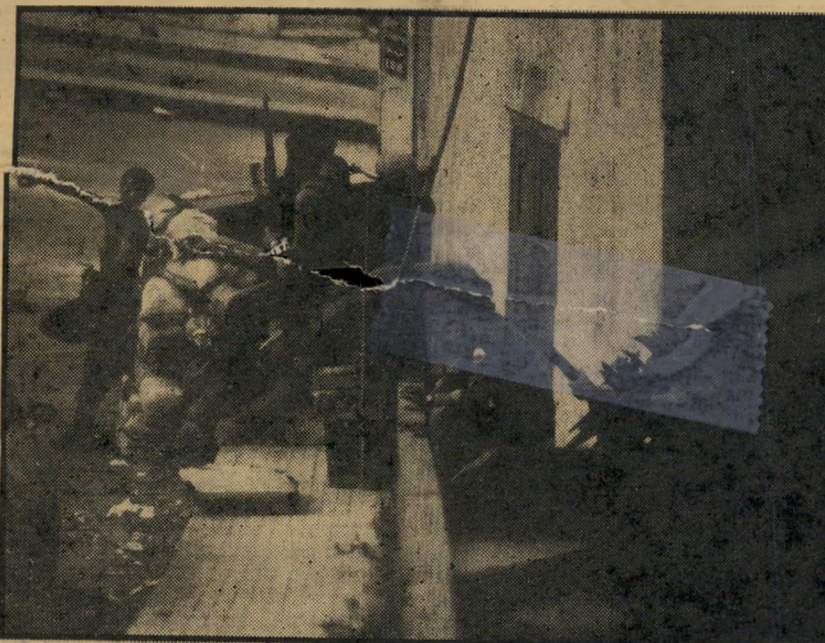
ומקים בה דיקטטורה ומנותנוצי רית — היה הדבר מחרוב את לבנון. אין קיום ללבנון, אלא כמרי כז כלכלי-מיסחרי המשרת את הי עולם הערבי ובעיקר את סוריה ומדינות-הנפט. כמדינה המנותקת ממרחב זה, אין לבנון בתיקוים.

מובן שארצות-הברית לא היתה סובלת התערבות ישראלית כזאת, שהיתה דור חפת את סוריה חזרה אל זרועות הסובייטיים, אחרי שכבר עברה יותר ממחצית הדרך אל המחנה האמריקאי. **בקיבוץ: יעד זה אינו מציאותי, תי, ואין הוא אלא מיקסם-שווא. אם דינגל בו מושהו בישראל כרצוי נרת, אין הוא אדם רציני.**

מדינת חלוקה

ל תכן שהיעד האפשרי השני קוסם לרבים בירושלים, ואולי הם אף רואים בו את היעד המרכזי.

אם כן, כדאי להם לחשוב על כך בשנית. חלוקת לבנון לשתי מדינות (מדינה נוצריית בצפון, בתוספת מובלעת ליד הגבול

לוחמי הפאלאנגות בעמדה בביירות